

Mantenint la il·lusió

Victòria molt important i decisiva pel Girona. Una derrota o fins i tot un empat ahir al camp de l'Alabés hauria deixat els gironins sense capacitat de reacció en el tram final del campionat. La victòria serveix per continuar la lluita i alhora mantenir intactes les possibilitats d'aconseguir la sisena o setena plaça.

Revolució a l'onze. Amb molts canvis a l'equip inicial Pablo Machin va buscar un cop d'efecte en el partit d'ahir. El tècnic del Girona va revolucionar el seu conjunt en totes les línies donant descans a jugadors que han estat bàsics durant la temporada. Amb les baixes obligades de Jonás Ramalho i Alex Granell es van quedar a la banqueta futbolistes com Pere Pons, Cristhian Stuani [<http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html>], Portu, Mojica o Bernardo. Tot i seguir amb el mateix sistema de joc tants canvis podien condicionar el joc dels visitants. A l'eix de la defensa calia coordinar bé els moviments defensius, Juanpe es va situar de central dretà, Alcalá al centre i Muniesa a l'esquerra. Al tractar-se d'un eix defensiu nou era molt important assegurar els primers minuts de joc, a mesura que anaven passant els minuts els jugadors anaven guanyant confiança i seguretat. Alcalá i Muniesa venien de moltes setmanes sense jugar i van aguantar bé fins al final. A les bandes era on hi havia menys modificacions, Maffeo se situava a la seva posició habitual i Aday com a carriler esquerra. Al mig camp la parella que donava l'equilibri atac-defensa estava formada per Timor i Aleix Garcia. Va sortir bé aquesta combinació, mentre que Aleix portava el ritme de joc i mantenia el control Timor realitzava les tasques defensives. En atac Olunga va substituir Stuani, mentre que Lozano jugava en el lloc de Portu. Qui sí va seguir en la seva posició habitual va ser Borja Garcia. El madrileny va fer un bon partit, va participar del joc en moments delicats pel seu equip i va ser necessari quan al Girona li convenia tenir la pilota. Li faltava profunditat a l'atac del Girona, la parella Olunga-Lozano no s'associaven entre ells i les ocasions no arribaven.

L'Alabés, amb l'onze tipus. Lluny de reservar jugadors Abelardo va alinear el millor onze possible. No era gens fàcil guanyar a Vitòria. L'Alabés va realitzar un partit pràctic però intens tant a l'inici del primer temps com en la part final. A la part inicial el matx era pels locals, pressionaven bé, avançaven la seva posició i condicionaven molt l'inici del joc des del darrere. Semblava que li costaria molt al Girona poder capgirar la dinàmica de joc però la intensitat dels locals va baixar i al centre del camp la lluita s'igualava. A la segona part amb el gol d'Aleix Garcia el partit s'encarava per als gironins. Abelardo va capgirar les posicions dels seus jugadors, va arriscar en defensa jugant amb tres futbolistes i intentava acumular jugadors a la zona de finalització. L'Alabés va acabar amb tots els jugadors de perfil ofensiu sobre la gespa. S'ajuntaven Guidetti, Sobrino, Munir i Ibai Gómez. Era el moment d'augmentar la concentració per no cometre errades i defensar bé. Amb el segon gol, de penal i transformat per Stuani, semblava que el partit estava sentenciat però en els últims minuts es va tornar a complicar. Un xut ben dirigit de Tomás Pina va tornar a ficar dins al partit el seu equip i la pressió anava en augment. El Girona va saber patir, es va ordenar defensivament per acabar prop de la porteria de Bounou [<http://www.diaridegirona.cat/tags/yassine-bounou.html>]. Amb cansament i les idees esgotades els jugadors visitants van lluitar en el temps de descompte per tirar la victòria endavant.

Amb l'Espanyol al cap. Amb els tres punts d'ahir el partit de diumenge a Montivili es converteix en un matx

importantíssim per seguir lluitant per les places europees. La victòria aconseguida a Mendizorrotza serveix per trencar la dinàmica negativa i alhora per mantenir la il·lusió fins al final de temporada. Un dels objectius de Pablo Machin era dividir la part final de la setmana en dos, la primera idea era guanyar al camp de l'Alabés realitzant canvis fent jugar jugadors de refresc i motivats, futbolistes que també esperaven la seva oportunitat per demostrar la seva vàlua. La segona era donar descans als jugadors que arriben més saturats en el tram final de lliga. Era la setmana ideal per fer rotacions, ja que diumenge cal estar al cent per cent per enfrontar-se a l'Espanyol. Caldrà fer bé les coses en el proper partit, un derbi català on es podran veure cara a cara dos conjunts que a mesura que la lliga anava avançant han intercanviat els seus objectius. Mentre els gironins fa setmanes que tenen la permanència assegurada i miren la part alta de la classificació, els barcelonins estan immersos en un final de lliga apagat. Era impensable que a poques jornades del final el proper partit pogués agafar la transcendència que tindrà. Montilivi tornarà a gaudir d'un partit intens i emocionant. No es podrà refiar en cap moment el Girona de la dinàmica negativa del seu adversari, l'Espanyol no està en un bon moment però els seus jugadors voldran curar les ferides guanyant a Girona. Serà un partit intens, una lluita entre dos equips que necessiten guanyar, uns per completar una temporada històrica en el debut a Primera i els altres per poder donar una alegria als seus seguidors.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/04/20/mantenint-illusio/908619.html?utm_source=rss